

Víkend je dobrý. Víkend je super. O víkendu si totiž mladýho rozeberou babičky a pak se doma dají velké věci. S Natašou na sebe hodíme něco hezkého, koupíme plato kondomů a pak do večera uklízíme celý byt a jdeme brzo spát. Plato kondomů končí ve skříni u dalších nerozbalených plat kondomů.

I tak si ale víkend užíváme a pátí každém tahu mokrým mopem a ochlazením si prozpíváme a nebo si ržataníme. Ne moc. Jen trochu. Pouze takové zavrtání nohou. No a pak se jednou stalo to, že ACEEka na víkend nikdo nechtěl. Když dospějete do fáze, že vaší dítě babičky na víkend nechtějí, váš život tím skončil a je se máš čekat, že jednoho dne zemřete. To je vaše celá perspektiva. Nedalo se nic dělat. S mladým krku bylo potřeba vymyslet nějaký program. Pokud se ACEE kovi nezajistí program a nechá se jen tak doma ležet ladem, k výtržnictví. To bych ale nebyl já, abych neměl v rukávu nějaké to rodičovské eso. Respektive ty esa byly dvě. Mé první eso, že půjdu na ryby a Natašou, ať si to sama doma s ACEE kem užívá, bylo pátím Natašou; iním esem, vzteklym dupáním a vyhrožováním přátelkami. Musel jsem tedy sáhnout do rukávu pro své druhé eso. ACEE k si poslední dobou oblíbil mořské potvory. Máme doma barevnou encyklopedii "Mořský svět", kterou mu každé večer pátím editářem potom nastří. Má rád raly s krvavými zuby, medúzy, které pálí, ale nejvíc ze svého zboží uje chobotnice. Nechal se slyšet, že žádné hračky nepotřebuje a k narozeninám chce chobotnici. A nebo alespoň pavouka, protože ten má taktéž prý hodnější chápadel, jako chobotnice. Natašou se k situaci postavila tak, že pokud mladému koupím pavouka, tak se se mnou rozvede. Chobotnici samozřejmě nekoupím, protože nevím jak, nevím kde a podle googlu je to jedna z nejhorších chovatelných potvor, takže tebe vážám, jak s tím pavoukem. Nicméně ve své tle všichni těchto skutečností jsem dostal báje a sexy nápad. Pojedeme do vedlejšího města podívat se do obřích akvária. Nikdy jsem tam sice nebyl, ale na obřím akváriu se nedá nic zkazit. Syn bude mít radost. Už pátím odjezdem se Natašou začala ošívát, že tam bude určitě spousta lidí a že bysme měli jet někdy jindy. Těm všem den, kdy tam nikdo nebude, protože všichni, včetně ji, jsou v práci. Já si ale trval na svém. Hlava rodiny si totiž musí občas dupnout. Jakmile si tedy ACEE k dupnul, že se jede do akvária, nedalo se nic dělat a my vyrazili. Mladší byl cestou jako na trní. Pátím dokola se ptal, jestli tam bude chobotnice. To jsem sice nemohl s pátím esností určit, ale sladkovodní akvárium dávalo tušit, že bude bezchobotnicové. To nemělo ale vadit, neboť i ryby ho určitě nadchnou. Zaparkovali jsme pátím akváriem, vyšli jsme z auta a zrudlá Natašou, vyloudila na tváři úsměv zadržující, a pravila: "Vidíš lidí? Já ti to říkala". Pak měla ze sebe dšnou radost, protože došlo na její slova. Pokaždé, když dojde na její slova, je spokojená. Pokud by například tvrdila, že na tu skálu nemáme lézt, že spadneme a zabijeme se a my bychom z té skály opravdu spadli a zabili se, byla by spokojená. Zeměla by s dobrým pocitem. Na druhou stranu měla pravdu. Pátím vstupem se pod malou stěškou tšnil hlava asi dvaceti lidí. Navíc pátím budovou pobíhala skupinka vidláků z vesnice, kteří se fotili s každou kravinou. Tu se fotili u nápisu "Obřím akvárium" a táhle se zase fotili vedle hezkého auta. To je ale všude. O víkendu, kamkoliv pátím jdete, vždycky tam budou tihle každé ováci z vidláková, kteří ráno dali slepicím, podojili kozu, pak naložili svou celou rodinu na valník taženým voly a vyvezli je do velkého světa. Zanechal jsou svou rodinu venku a sám zabíhali do budovy zakoupit tšmi vstupenky. Za krásný skoro čtyřmi kila mi bylo pátím eno, že tady mám teda ty lístky a za půl hodiny se má dostavit pátím hlavní vchod, jelikož probíhá prohlídka. "A co mám jako do té doby dělat? Já tady mám malý dítě," tžal jsem se nepátím paní za pátím páškou, která vypadala, že tu pracuje za trest, protože snědla novorozeně. "Na máme místnost s projekcí vodního světa, akvário s rejnokem, akvário s želvou a pak tam máme ještě akvário s pirani a úplně nahoře kavárnu, kde máme papouška", ochotně mi vysvětlila veškeré vřobytky této budovy, pátím edala mi vstupenky a lehkým pokývnutím hlavou mi dala najevo, ať už tu neoplenduju a okamžitě se báhám bájím rejnokem v akváriu. Natašou skutečnost, že zde musíme ještě pátím hodiny počkat, nepotěšila a dala to jasně najevo hlasitým bučením. ACEE k se zase ptal, kdy už uvidí ty chobotnice a vypadal nešťálně. No prostě rodinné odpoledne jako noha. Já jsem ale tu flintu do světa neházel. Pokusil jsem se všem vlít do optimismus a hnal je nahoru do patra na úžasnou projekci vodního světa, rejnoka, želvu, pirani a papouška a mořná tam pátím jde i kouzelník. Projekce vodního světa byla poměrně slabota, neboť na promítacím plátně byl akorát nápis: "System error", rejnok jenom ležela na dně a nic nedělala a želva tam nebyla. Všichni ještě mohlo zachránit další patro s kavárnou a papouškem, ale nezachránilo. Papoušek byl nudný a v kavárně bylo narváno, takže jsme si neměli kam sednout. Pátím hodina, kdy jsme stáli ve frontě pátím akváriem s dalšími zmrzlými a nasranými lidmi, utekla jako voda a byl čas na náš prázdnou dšnu. ACEE k se tetelil blahem. Prohlídka začala v temné místnosti plné rybích koster a bába nám všem vyprávěla o tom, jak si pan majitel splnil sen, že na to nemají žádné dotace a samozřejmě nezapomněla poukázat na to, že ve vedlejší místnosti si máme koupit suvenýry. Potom dlouze a zaníceně vyprávěla o rybích kostrách, což samozřejmě nikoho

ne bavilo a nikoho to nezajímalo. Když si člověk koupí za čtyřmi kila lístek do oběhu akvária, tak ho nějaká bába, která mele o kostrách akorát tak namíchne. Nata prohlédla, že jde pryč, a se po něm ptala, jestli je tam chobotnice a paní právdkyně zrovna vášnivě hledala Arapaimy a se vzdycháním vyprávěla, jak je tato ryba dlouhá a jaký má stisk. Přitom jí stály bradavky. Jakmile právdkyně konečně z té její kostry Arapaimy dostala orgasmus, pustila nás se podívat na živé ryby v akváriu. Byl to takový prosklený tunel, přeměly ryby plavaly kolem nás. Celkem přirovnání. Paní právdkyně hovořila o rybách, které jsme mohli kolem sebe vidět a se ptala, jestli je tam chobotnice. Vypadal nervózně. "Tak se zeptej, jestli tady mají chobotnice," z něho nic mi polohlasem pítla Nata. "Vždyť to je sladkovodní akvárium," použil jsem ji. "Já vím, ale třeba jo. Zeptej se." "Já se tady nebudu ptát před lidma týženský, jestli tam mají chobotnice. Budu vypadat jak debil. Zeptej se ty." "Ty jsi chlap. Ty se zeptej." Ovidně, pokud jste muž, tak jeden z vašich životních úkolů je ptát se lidí na chobotnice. Každá žena hledá mušce nejen oporu, ale i dostatečnou schopnost se kdykoliv a kdekoliv kvalitně zeptat na chobotnice. "Prosím vás. Máte tu chobotnice?" odevzdaně jsem se optal. "Bohužel pane. My tu máme pouze sladkovodní ryby z Amazonie. Máte se ale jít podívat nahoru. Tam máme projekci vodního světa a rejnoka v akváriu," bylo mi známo, zatímco ostatní účastníci v sobě dusili smích a jeden z nich vidlákem z venkova si se mnou udělal selfie, páč v jeho blbce je nevidět. Nata byla spokojená. A se ptala už méně a já věbec. Nakonec jsme v suvenýrech koupili přirovnání chobotnice za pár tiklo a jeli domů. Byl to fajn výlet. DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokračování zasky přirovnání)